

Informatie over Maatschappelijk Werk

Voor sommige epilepsiepatiënten hebben de aanvallen en het gebruik van medicijnen gevolgen voor wonen, werken, ontspanning en het aangaan en onderhouden van sociale contacten en relaties. Met vragen en problemen die niet direct medisch van aard zijn maar die wel samenhangen met epilepsie, kunt u terecht bij de dienst Maatschappelijk Werk van Kempenhaeghe.

Advies en Informatie

Met allerlei praktische vragen waarmee u te maken krijgt wanneer u, uw partner, uw kind of uw familielid epilepsie blijkt te hebben, kunt u naar de balie Advies & Informatie in de centrale hal van het hoofdgebouw van Kempenhaeghe.

De medewerker Advies & Informatie kent de mogelijkheden en hulpmiddelen waarop u recht heeft en weet de weg naar instanties als gemeenten en ziektekostenverzekeraars.

Hij kan u gerichte informatie en uitleg geven, hij kan u adviseren bij het maken van keuzes en hij kan u helpen bij administratieve procedures zoals het invullen van formulieren. Met ondersteuning van de medewerker Advies & Informatie leert u zelfstandig uw weg te vinden in de veelheid van voorzieningen.

U kunt zonder afspraak bij de balie terecht van dinsdag tot en met vrijdag tussen 8.30 en 12.30 uur en tussen 13.00 en 17.00 uur.

U kunt ook bellen: T (040) 227 91 93.

Of e-mailen naar

E.

maatschappelijkwerk@kempenhaeghe.nl

Begeleiding door maatschappelijk werk

Als uw vragen niet via de balie Advies & Informatie kunnen worden beantwoord en er blijven problemen voor u of uw gezin, dan kan de medewerker Advies & Informatie u doorverwijzen naar een gespecialiseerd maatschappelijk werker. Ook uw neuroloog of zenuwarts kan u in overleg doorverwijzen of u neemt zelf rechtstreeks contact op met het secretariaat van de dienst Maatschappelijk Werk.

De gespecialiseerde maatschappelijk werker verleent concrete diensten zoals verduidelijking van de hulpvraag en ondersteuning bij een klachten-

procedure. Hij kan u ook helpen bij minder vastomlijnde problemen waarvan de oorzaken liggen in de maatschappij, in de sociale omgeving en relaties of in uw eigen gedrag en gewoonten. De gespecialiseerd maatschappelijk werker definieert samen met u het probleem en stelt samen met u een plan van aanpak op. Samen wordt gezocht naar oplossingen die het meest haalbaar zijn en die u het meest geschikt lijken.

Ondersteuning of verandering

De begeleiding kan zich vervolgens richten op kort- of langer durende ondersteuning en/of op daadwerkelijke verandering. Een bepaalde periode van ondersteuning kan stabiliserend werken zodat het leven met epilepsie langzaam in uw vertrouwde levenspatroon wordt ingepast. Soms is de behoefte aan ondersteuning zo intens en/of langdurig dat van enige crisis sprake is. Dan is werken aan verandering en begeleiding van dat proces aangewezen. Deze vorm van begeleiding verloopt volgens een bepaalde methode. Systematisch wordt gewerkt aan vermindering van uw draaglast en vergroting van uw draagkracht. Het begeleidingstraject heeft een duidelijk begin en einde.

De hulpverlening richt zich in grote lijnen op twee groepen:

1) Volwassen en jongeren met epilepsie en hun partner, kinderen en/of familie

Soms gaan mensen met epilepsie te hoge of juist te lage eisen aan zichzelf stellen. Of doet hun omgeving dat. De maatschappelijk werker kan u helpen bij het realistisch inschatten van uw eigen mogelijkheden en onmogelijkheden. Daardoor kunt u opnieuw zelf verantwoordelijkheid nemen voor de manier waarop u woont, werkt, ontspant of de manier waarop u relaties en sociale contacten aangaat en onderhoudt. Het

gebeurt ook dat mensen met epilepsie een negatief zelfbeeld krijgen, bijvoorbeeld doordat ze zichzelf minder serieus nemen of doordat hun omgeving dat doet.

Een maatschappelijk werker kan u helpen los te komen van een dergelijk stempel.

Ook mensen die ten gevolge van hun epilepsie angstig zijn geworden en kans lopen in een emotioneel isolement te geraken, kunnen voor hulp bij die dienst Maatschappelijk Werk terecht.

2) Ouders van een kind met epilepsie en andere gezinsleden en/of familie

Ouders kunnen gevoelens van onmacht en onvermogen ervaren als is vastgesteld dat hun kind epilepsie heeft. Dat kan leiden tot problemen binnen de opvoedings- en gezinssituatie waardoor behoefte is aan hulp 'van buiten'.

Voorbeelden van situaties waarbij ouders Maatschappelijk Werk inschakelen:

- "De mededeling dat ons kind epilepsie heeft, is erg hard aangekomen. We zijn erg onzeker en willen erover praten."
- "We raken in paniek als ons kind een aanval krijgt. Het lukt niet om rustig te observeren wat er gebeurt met ons kind."
- "We voelen ons onzeker over de opvoeding. Zijn we overbezorgd?"
- "Beschermen we ons kind te veel?"
- "Ons kind heeft epilepsie en is verstandelijk gehandicapt."
- "Wat betekent dat voor onze toekomst?"
- "Hoe geven wij ons kind meer zelfvertrouwen?"

De maatschappelijk werkers helpen ouders bij het hervinden van evenwicht en zelfvertrouwen: 'ouders helpen zichzelf te helpen'. Zowel bij het omgaan met elkaar als met het kind. Het doel is ouders weer op eigen benen te zetten. Samen met u en eventueel met andere gezinsleden formuleert de maatschappelijk werker wat als probleem wordt ervaren en hoe u daarmee omgaat. Soms worden ouders attent

gemaakt op mogelijkheden die ze tot dusver over het hoofd hadden gezien. Ouders kunnen ook leren om op een andere manier naar het probleem te kijken of anders om te gaan met negatieve en geblokkeerde gevoelens. Samen met u en afhankelijk van het probleem stelt de maatschappelijk werker een veranderingsplan op om gericht aan een oplossing te kunnen werken.

Voordat de hulpverlening start, informeren de neuroloog en de gedragswetenschapper de maatschappelijk werker over het epilepsiebeeld van het kind en de gevolgen voor het gedrag. Het verloop van de begeleiding wordt ook teruggekoppeld naar de behandeld neuroloog, eventueel gedragswetenschapper en/of andere betrokken disciplines zoals Praktisch Pedagogische Thuiszorg.

Verwijzing en consultatie

Het gebeurt dat een cliënt na of in de loop van een begeleidingstraject wordt doorverwezen naar de gedragswetenschappelijke dienst van Kempenhaeghe. Of dat er doorverwijzing naar een vorm van ambulante begeleiding buiten Kempenhaeghe plaatsvindt. Dit laatste gebeurt bijvoorbeeld als de problematiek in wezen los staat van de epilepsie maar wel degelijk de kwaliteit van leven beïnvloedt. In dergelijke gevallen kan in overleg met de 'nieuwe hulpverlener' de maatschappelijk werker als (tijdelijk) adviseur worden ingeschakeld.